

Å Mese és a Dal

Bevezetés (Zsolt. 19 és a Zsidó levél 1 alapján)

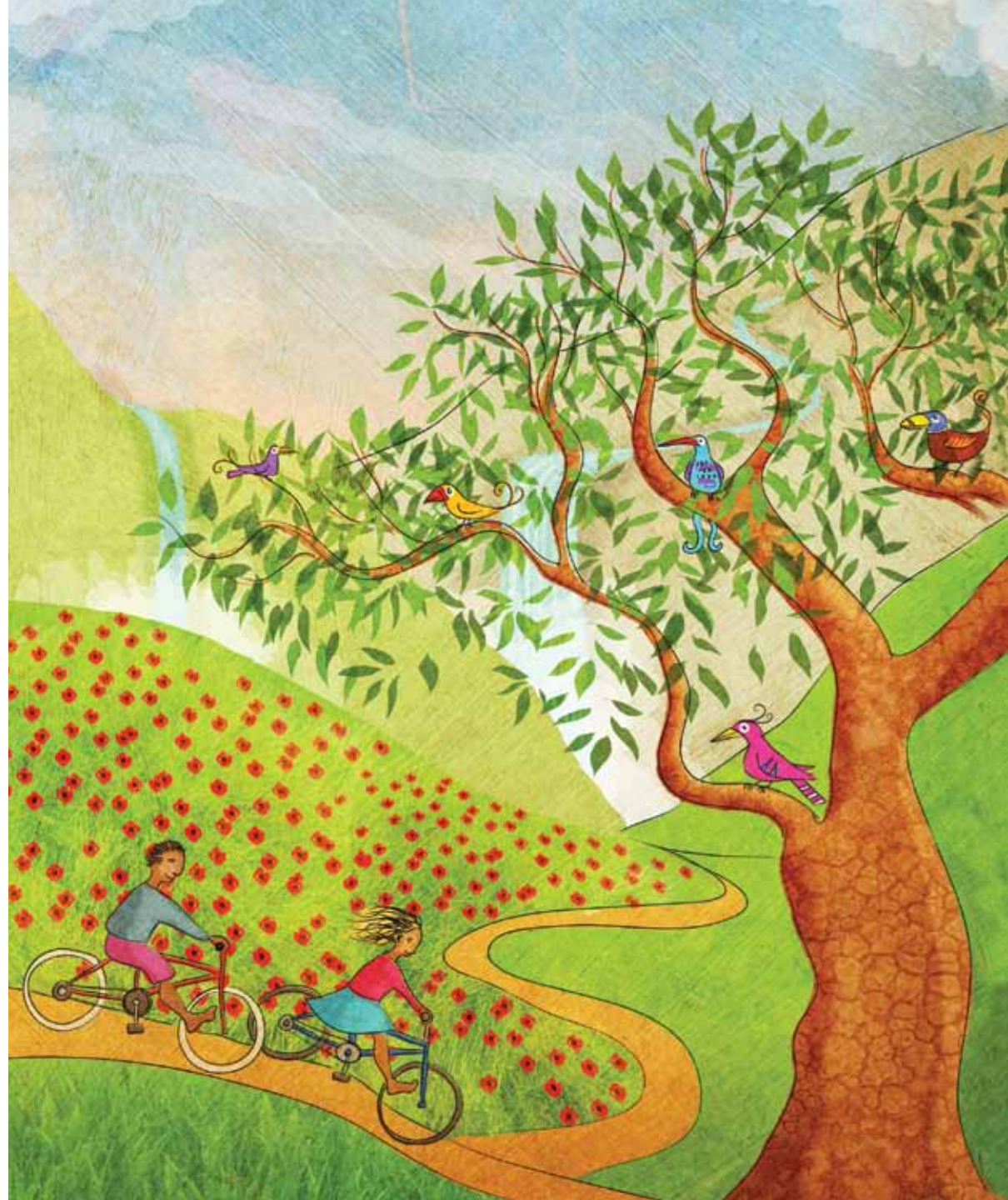
Å Menny arról énekel,
hogy milyen nagy az Isten,
 s az  gek azt kiáltják:
nézzétek, mit teremtett!
Minden nap és minden éjjel
erről beszélnek.

(Zsoltárok 19,1-2, parafrázis)

Isten azt írta: szeretlek. F l rta az égre, ráírta a földre,
beleírta a tenger hullámaiba. Mindenhová odaírta! Isten azért
teremtett mindent ezen a világon, hogy – akár egy tükörben
– láthassuk benne  t. Hogy megmutassa magát nekünk, hogy
megismerj k  t, és a szívünk dalolni kezdjen.

Olyan jókedvűen, ahogy a kiscica kergeti a farkát. Vagy
ahogy a pipacsok nőnek a réten. Vagy ahogy a delfinek
játszanak a tengerben.

Isten mindezt szavakká formálta, könyvet  rt belőle, és
elnevezte Bibliának.

Vannak emberek, akik azt hiszik, hogy a Biblia törvények könyve. Megmondja, mit szabad és mit nem szabad tennünk. Igaz, hogy a Bibliában vannak törvények, amelyek megmutatják, hogyan működik a legjobban az életünk. De a Biblia elsősorban nem rólad szól, és nem arról, hogy mit kell tenned. Hanem Istenről, és arról, hogy ő mit tett.

Más emberek úgy hiszik, hogy a Biblia hősök könyve, és olyan emberekről szól, akiket követhetünk. A Bibliában valóban vannak hősök, de – amint azt hamarosan látni fogjátok – a legtöbb ember, aki a Bibliában szerepel, egyáltalán nem hős. Nagy hibákat követnek el (néha szándékosan). Néha megijednek és elmenekülnek. Néha pedig kimondottan gonoszak.

A Mese

Nos, a Biblia nem törvények könyve, és nem is hősök könyve. A Biblia mindenekelőtt a Mese. Kalandregény egy fiatal Hősről, aki egy messzi országból érkezik, hogy visszaszerezze elveszett kincsét. Szerelmes regény egy bátor Hercegről, aki elhagyja palotáját és trónját – mindenét –, hogy megmentse azt, akit szeret. Olyan, mint amikor a legszebb tündérmese valósággá válik!

A legjobb dolog, amit elmondhatunk erről a Meséről, az, hogy igaz.

Sok történet van a Bibliában, de mindegyik egy Nagy Történetet mesél el. Amely arról szól, hogy Isten mennyire szereti a gyermekeit, és eljön megszabadítani őket.

Az egész Biblia ezt a Mesét mondja el. És mindegyik történet egy kisbaba nevét suttogja. Olyan ez a név, mint egy kirakós játék hiányzó darabja. A segítségével minden a helyére kerül, és végül hirtelen összeáll a gyönyörű kép.

Ő nem egy egyszerű baba, hiszen minden rajta múlik. Ez az a Gyermeke, aki egyszer majd... De várjunk csak. A mi Mesénk ott kezdődik, ahol minden jó történet: a legelején.

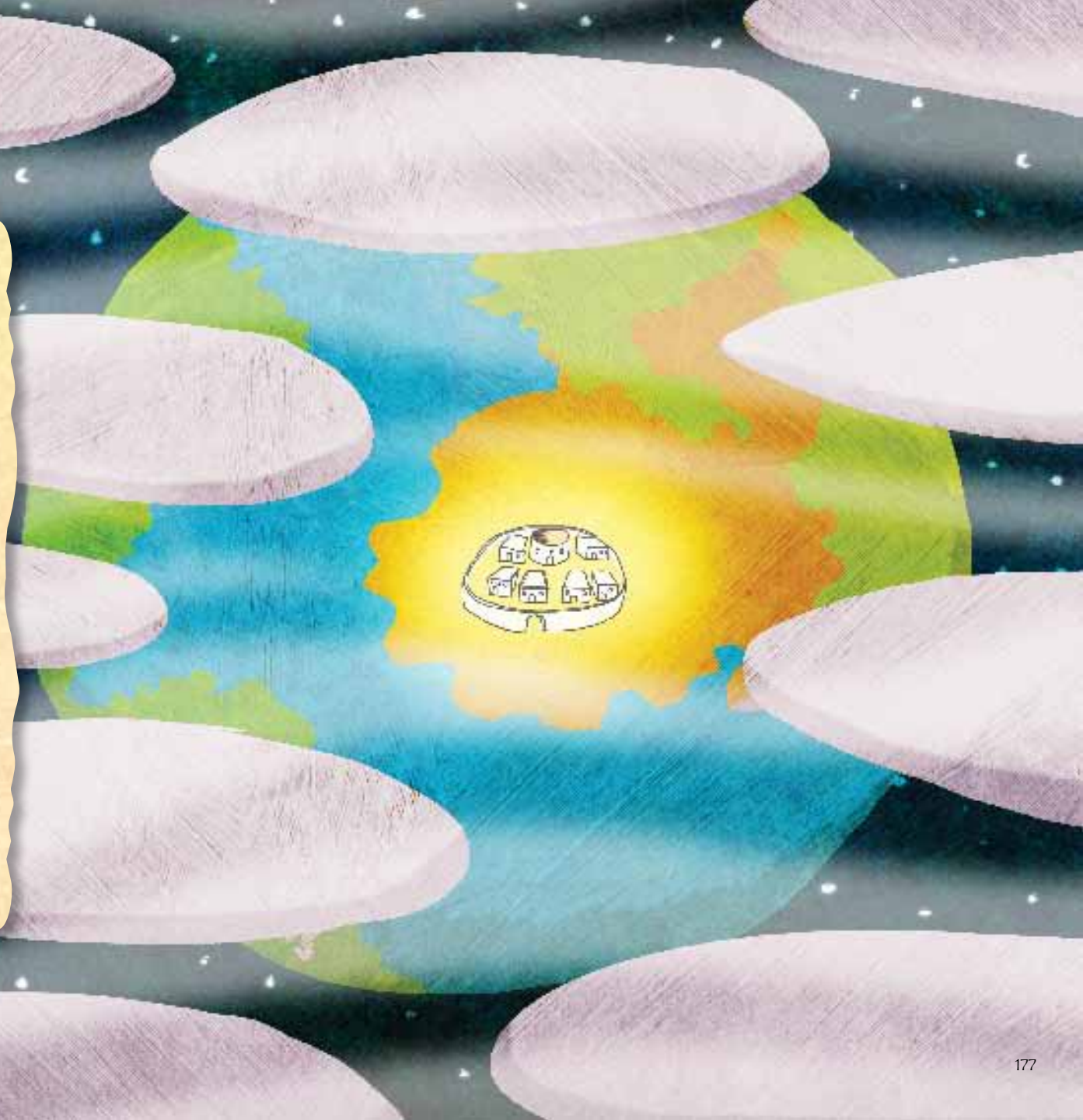
Megérkezett!

Jézus születése (Lukács 1–2 alapján)

MINDEN KÉSZEN ÁLLT. Elérkezett a pillanat, amelyre Isten várt. Isten eljön, hogy segítsen az embereken, pontosan úgy, ahogy kezdetben megígérte.

De hogyan fog megérkezni? Hogyan fog kinézni? Mit fog csinálni?

Hegyek hajlonghatnának előtte. A tenger hozsannázhatna. Fák tapsolhatnak. De a Föld visszatartotta lélegzetét. Olyan csendben érkezett, ahogy egy hópehely a földre száll. És amikor a sötétben senki sem figyelt, megérkezett.

Volt egy fiatal lány, aki egy József nevű férfi jegyese volt. (József az ük-ük-ük unokája volt Dávid királynak.)

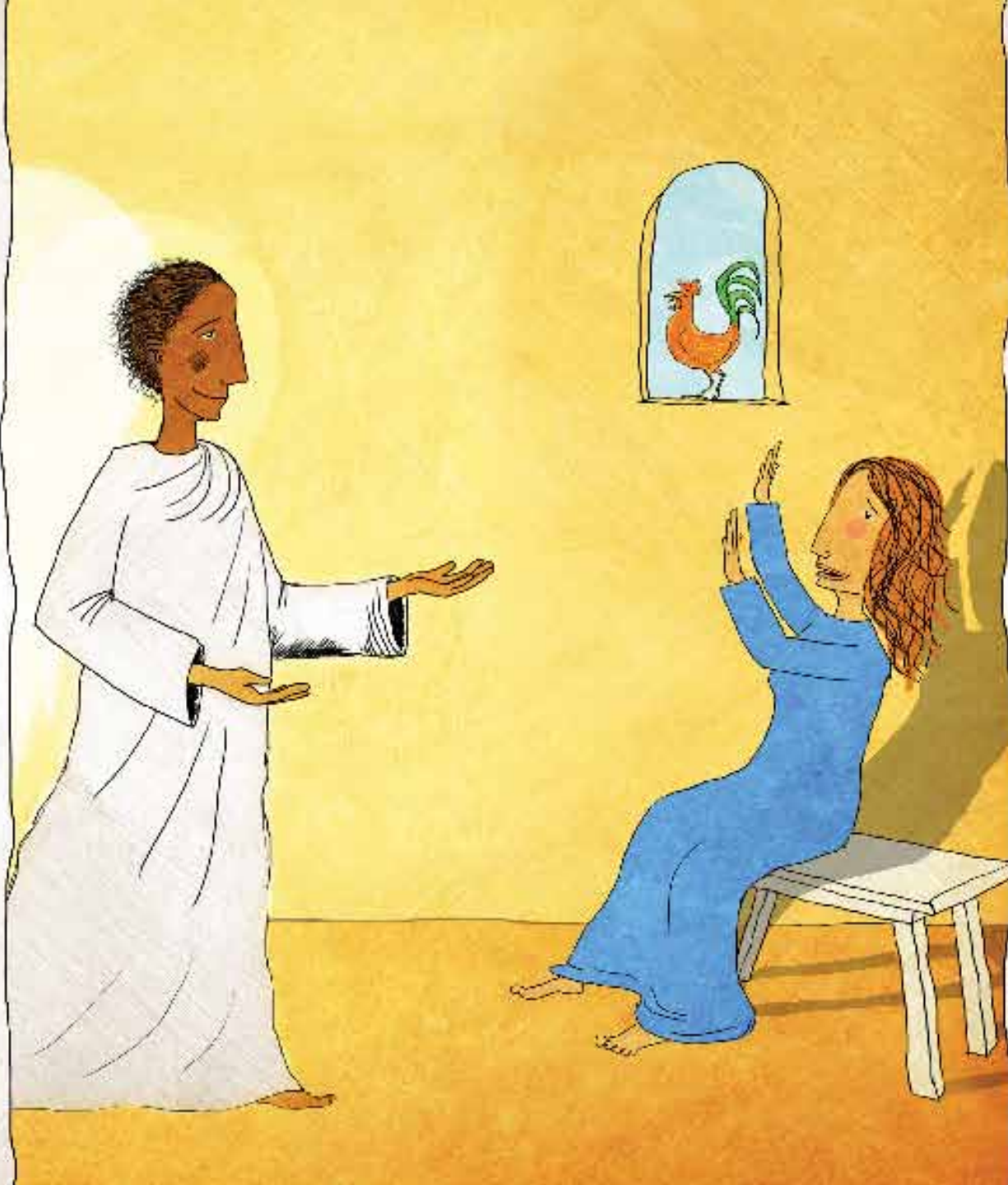
Egy reggelen, amikor a lány épp a szokásos munkáját végezte, hirtelen egy tündöklő harcos jelent meg előtte, ott a hálószobában. Gábrielnek hívták, és egy angyal volt, Isten mennyei hírnöke.

Amikor Mária megpillantotta a magas, ragyogó férfit, megijedt.

– Nem kell félned! – mondta Gábriel. – Isten örömét leli benned!

Mária körülnézett, mert azt hitte, hogy talán valaki máshoz beszél.

– Mária – szólt Gábriel, és olyan boldog nevetésben tört ki, hogy Mária szeme hirtelen megtelt könnyel.

– Mária, gyermeked lesz. Kisfiad. Jézusnak fogod nevezni. Ő Isten saját Gyermeké. Ő az Egy, ő a Szabadító.

Isten, aki bolygókat lendített az űrben és csillagokat mozgatott, Isten, aki egyetlen szavával teremtette az egész világot, és aki bármit megtehetett, most kicsivé lett. És a Földre jött... kisbabaként.

Várjunk csak. Isten egy kisbabát küld, hogy megmentse a világot?

– Hisz ez csodálatos! – mondta Mária, és a szíve gyorsabban kezdett dobogni. – De hogyan lehetséges?

– Létezik-e olyan csoda, amire Isten nem képes? – kérdezte Gábriel.

Így hát Mária jobban bízott Istenben, mint a saját szemében. És hitt.

– Isten szolgálója vagyok – mondta. – Bármit mond, megteszem.

És minden úgy történt, ahogy az angyal mondta. Kilenc hónappal később már majdnem megszületett a kisbaba. Máriának és Józsefnek el kellett utaznia Betlehembe, Dávid király városába. De amikor elérték a kisvárost, nem találtak egyetlen üres szobát sem. Minden ágyban aludt már valaki.

– Menjetek tovább! – mondták a fogadósok. – Nincs helyünk számotokra.

Hova mehettek volna? A kisbaba mindjárt meg fog születni. Nem találtak más helyet, csak egy öreg, roskatag istállót. Ott szálltak meg a tehének, a szamarak és a lovak között.

És ott, az istállóban, a csirkék, szamarak és tehenek közt, az éjszaka csendjében, Isten a legszebb ajándékot adta a világnak. Egy kisbabát, aki megváltoztatja majd a világot. A saját kisbabáját.

Mária és József bepólyálták a gyermeket, hogy melegen tartsák. Szalmából puha fekvőhelyet készítettek neki, és az állatok etetője lett a kis ágya. És csodálattal néztek Isten Hatalmas Ajándékára, aki egy jászolban feküdt.

Mária és József Jézusnak nevezte el, más szóval Immánuelnek, ami annyit jelent, hogy „eljött és velünk lakik az Isten”. Mert valóban eljött.

